

PRÆFATIO.

minores divisibilitatem, quas cum aliis *infinitesimas* vocito, Algorithmum hisce speciatim convenientem ac proprium exhibeo. Unde maximi statim usus consecrarium ex earum multiplicatione procedit, *infinitesimam scilicet per infinitesimam multiplicatam nihilo equivalere*: quæ porro curvis applicata, tandem Lem. 26. & 27. ipsas omnes ex rectulis infinitesimis componi, adeoque & curvilinea esse infinitorum laterum polygoni (quod a multis antehac assumptum fuerat) ex præmissis evincunt. Tum post hujus Theorematis Lem. 33. demonstrationem, in triangulo isosceli, basin habenti infinite parvam, angulos ad basin & rectos & æquales esse, Lem. 41. & 42. inter eas lineas discrimen ostendo, quæ tanquam infinitesimæ, adeoque quantitatis adhuc naturam ac essentiam servantes, aliasque quæ nihilo æquales in calculo considerandæ sunt. Quod quanti momenti sit diagnosticum, illi norint, quibus Analysis infinitorum familiaris est, ac licet ad calculi securitatem omnino requiratur, num antea quispiam ostenderit, ignoro.

Subnexo denique lemmatibus hisce generali Scholio infinitesimarum naturam quodammodo illustro; unde N. XII. &c. Theorema quoddam prodit, cujus ope earum curvarum tangentes, quarum parametri indeterminatæ sunt, ad ordinarias curvas reducuntur, hinc & maximi & minimi determinatio methodo, ni fallor, novâ perficitur.

Cap. I. Tangentium ducendarum methodum exhibeo, Barovianaque demonstrationem, aliarumque insimul, quæ eodem cum ipsa fundam-

